

§ 3. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowych i samorządowych zatrudnionych w charakterze kierowców samochodowych oraz wartowników i dozorców (Dz. U. Nr 14, poz. 91).

2. Do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnienia zamieszczonego w § 1 pozostają w mocy w przedmio-

cie określenia uposażenia pracowników objętych §§ 1 i 2 przepisy dotychczasowe.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PLAC

z dnia 1 października 1960 r.

w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego i trybu wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz ich rodzinom.

Na podstawie art. 35 i 66 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) oraz art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organami właściwymi do przyjmowania wniosków o zaopatrzenie emerytalne i kompletowania dokumentów niezbędnych do przyznawania tego zaopatrzenia dla funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz członków ich rodzin są organy kadrowe centralnego więzienia, w którego okręgu funkcjonariusz pełnił ostatnio służbę.

2. Funkcjonariusz bądź osoby pozostałe po zmarłym funkcjonariuszu mogą również złożyć wniosek do przelożonego jednostki, w której funkcjonariusz pełnił ostatnio służbę. Przełożony przesyła niezwłocznie wniosek do organu wymienionego w ust. 1.

3. Organem właściwym do przyjmowania wniosków o przyznanie zaopatrzenia po zmarłych rencistach (inwalidach), o wznowienie postępowania zakończonego decyzją odmowną, o podwyższenie lub zmianę renty, o wznowienie wypłaty renty oraz przyznanie dodatków do pobieranej renty jest Ministerstwo Sprawiedliwości (Departament Budżetowo-Gospodarczy).

§ 2. 1. Organem właściwym do wydawania decyzji w sprawach zaopatrzenia emerytalnego jest Ministerstwo Sprawiedliwości (Departament Budżetowo-Gospodarczy).

2. Świadczenia z tytułu zaopatrzenia emerytalnego wypłacają oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwe ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego.

§ 3. Przy ustalaniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz ich rodzinom i przy wypłacaniu tego zaopatrzenia stosuje się odpowiednio §§ 4—59 oraz 61 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego i trybu wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzinom (Dz. U. z 1960 r. Nr 3, poz. 19).

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 listopada 1955 r. w sprawie ustalania i wypłaty zaopatrzeń emerytalnych funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Monitor Polski Nr 114, poz. 1456) w części dotyczącej funkcjonariuszów Służby Więziennej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

Przewodniczący Komitetu Pracy i Plac: A. Burski.

286

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 października 1960 r.

w sprawie zasad i trybu wypłaty odszkodowań dla członków rodzin funkcjonariuszów Służby Więziennej.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkami rodziny uprawnionymi do odszkodowania po zmarłym w związku ze służbą funkcjonariuszu są: małżonek, dzieci, wnuki i rodzeństwo oraz rodzice, jeżeli osoby te odpowiadają warunkom przewidzianym w art. 45 ust. 1—3 i 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).

2. Małżonka rozwiedzionego uważa się za członka rodziny uprawnionego do odszkodowania po zmarłym funkcjonariuszu, jeżeli miał on ustalone prawo do alimentów przypadających od zmarłego funkcjonariusza.

3. Odszkodowanie wypłaca się łącznie wszystkim uprawnionym członkom rodziny.

4. Podziału odszkodowania na równe części między uprawnionych członków rodziny dokonuje się w przypadku, gdy:

1) uprawnionymi do odszkodowania są małżonek i małoletnie dzieci, a małżonek nie sprawuje nad nimi pieczy,

- 2) uprawnionymi do odszkodowania oprócz małżonka i dzieci są również inni członkowie rodziny,
- 3) uprawniony pełnoletni członek rodziny zażąda wypłaty części odszkodowania do swoich rąk.

5. Jeżeli małżonek zmarłego funkcjonariusza nie sprawuje opieki nad jego małoletnimi dziećmi, przysługujące im

odszkodowanie wypłaca się osobom, które tę opiekę sprawują.

§ 2. Prawo do odszkodowania ustala Ministerstwo Sprawiedliwości (Departament Budżetowo-Gospodarczy).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

287

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 23 grudnia 1959 r. w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny ubitej.

Na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 grudnia 1959 r. w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny ubitej (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 skreśla się wyrazy począwszy od „a co do zwierzyny grubej...” do końca,

2) skreśla się §§ 4, 5 i 6,

3) w § 7 w ust. 1 skreśla się wyrazy „i plomby” oraz w ust. 2 wyrazy „i plomb”,

4) §§ 7 i 8 otrzymują kolejną numerację 4 i 5,

5) traci moc załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 października 1959 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 października 1959 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. Nr 59, poz. 353) punkty 6 i 11 otrzymują brzmienie:

„6) na lisy — cały rok;”,

„11) na zajęce szaraki — okres od 1 listopada do 1 stycznia;”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

289

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 sierpnia 1960 r.

w sprawie rodzaju prac w resorcie zdrowia, przy których mogą być zatrudniani młodociani w wieku powyżej lat 16 nie posiadający kwalifikacji zawodowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Młodociani w wieku powyżej lat 16, nie posiadający kwalifikacji zawodowych, mogą być zatrudniani w zakładach pracy resortu zdrowia przy następujących pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych:

1) pomoc w szwalni,

2) pomoc w kuchni,

3) pomoc w ogrodnictwie i rolnictwie.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym (Dz. U. Nr 64, poz. 312 i Nr 71, poz. 355).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R. Barański*